

S P O L E Ā E N S T V Í

list Horního sboru ČCE Vsetín, prosinec 2011

Adresa sboru:

Palackého 156, Vsetín, 755 01

tel. 571411722

mailová adresa: vsetin-horni@evangnet.cz

www.hornisbor.cz

č.úctu: 1765788359/0800

V kanceláři nás najdete ve všední dny od 9. do 12., v pondělí a středu také od 13. do 17.,nebo podle domluvy.



Co se v denním tisku nedočtete:

Dědictví, na jehož počátku je nečestnost, nebývá nakonec požehnané. Svévolníky zachvátí zhouba, kterou rozpoutali, neboť odmítali zachovat právo.

Kdo před křikem nuzného si zacpe uši, bude také volat a odpověď nedostane.

Žádná moudrost, žádná rozumnost, žádný úradek nic nesvedou proti Hospodinu.

Bible, kniha Přísloví (z kap. 20 a 21)

Pravidelná shromáždění:

Bohoslužby v kostele: neděle 9.30

Pobožnost ve Valašských Kloboukách: neděle 9.30 (spolu s CB a KS)

Pondělníček: pondělí 9.00 ve sborovém domě

Pobožnost v domově na u.Gen.Klapálka: pondělí 14.30

Pobožnost v domově na Ohradě: pondělí 15.30 (spolu s Dolním sborem)

Setkání skupiny FUSION ve sborovém domě: pondělí 17.00

Pobožnost v Janišově: úterý 12.45

Biblická hodina ve sborovém domě: středa 18.00

Konfirmační cvičení: středa 15 hodin na faře

Bohoslužby v Ústí: čtvrtek 18.00 (spolu s Křesťanským společenstvím)

Setkání dorostu ve sborovém domě: pátek 16.00

Setkání mládeže ve sborovém domě: pátek 18.30

Co se ve sboru od poloviny října m.j. událo:

Zemřelí: Ludmila Nedělová 10.6.1931 – 12.10.2011

Jiřina Kamasová 12.12.1937 – 14.10.2011

Rudolf Mrnušík 25.11.1934 – 17.10.2011

Jarmila Jančaříková 3.10.1928 – 16.10.2011

Anežka Čaníková 30.7.1923 – 31.10.2011

Karel Gebauer 27.7.1932 – 11.11.2011

V rámci cesty pracovníků Diakonie do USA navštívil počátkem listopadu br. Dan Žárský náš partnerský sbor v Cumberlandu. V neděli 27. 11. jsme byli s bratry a sestrami z Cumberlandu spojeni společným slovem. Jejich kázání jsme slyšeli v našich bohoslužbách a oni slyšeli naše kázání (pochopitelně v patřičném překladu). Také jsme zpívali společné písně. Dan Žárský o své cestě informoval po bohoslužbách ve sborovém domě.

Náš katecheta br. Pavel Čmelík dokončil studium teologie a měl promoci.

Co se připravuje:

Adventní a vánoční program je uveden v příloženém vánočním listu.

Modlitby za sbor každou 1. neděli v měsíci v 18.00 ve sborové místnosti.

V kalendáři na příští rok si již můžete poznačit také tyto termíny:

Rodinná dovolená 22.-28.7.

Tábor pro děti 15.-20.7.

Tábor pro mládež 5.-14.8.

Z jednání staršovstva:

24.10. -Staršovstvo s potěšením přijalo informaci o daru od sestry Žárské z pozůstalosti po sestře Tůmové.

-Vzalo na vědomí, že bezbariérový přístup do sborového domu je zařazen do plánu investic na rok 2012.

-Na 25.11. byl svolán mimořádný synod k návrhu majetkového vyrovnání státu s církvemi. (*Dnes již víme, že synod s návrhem zákona souhlasil.*)

Slovíčko pro sbor

Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. (Mt 5,13)

... A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a

dokonalé. (Řím 12,2)

Milé sestry, milí bratři, v poslední době se začínám setkávat s tendencí v církvích a také i v našem sboru, že se lidé snaží hledat nové a nové myšlenky, formy, způsoby práce ve sborech, kdy se tvrdí, že spousta věcí je zastaralých, že Biblické pravdy už přece neplatí a přece po dnešním člověku nemůžeme nic chtít, vždyť on by nám utekl. A tak se mnoho věcí a myšlenek „ze světa“ vnáší do církve s nejlepšími úmysly a přesvědčením, že je to od Pána Boha, a že je to přece Boží vůle. A teď nemyslím jaké zpívat písně, či co mít za výzdobu v kostele ...

Já osobně jsem pro změny, pro hledání nových forem práce, pro přemýšlení nad tím, jak můžeme být lidem „ze světa“ srozumitelní a jak se jim můžeme přiblížit a pro přemýšlení nad tím, jak můžeme „jít s dobou“. Podle mne bychom se měli zamýšlet, zda nám lidé rozumí a zda pro ně nejsme překážkou pro přijetí k Bohu, ke Kristu.

Avšak na druhé straně nám zde stojí Pavlovo varování – „nepřizpůsobujte se tomuto světu“ a Ježíšova výzva – „vy jste solí země“. Měli bychom si uvědomit, že dnešní doba je skoro totožná s dobou Pána Ježíše Krista. Tehdy byla morálka společnosti velmi rozvolněná, lidé hleděli především na sebe a byli dychtiví peněz. Vlastně nic nového pod sluncem. Ale Pán Ježíš Kristus nikdy neříkal, že máme snižovat pro přijetí lidí morální laťku, že máme před hledáním Boží vůle dávat přednost grafům, statistikám, manažerství, že nás ten určitý církevní model spasí a podobně.

Jsme přece Kristovou církví, jsme Božím lidem, Božími dětmi. Toto mějme na paměti, až budeme přemýšlet nad tím, jak naše společenství zlepšit, předělat a zmodernizovat.

Ano, máme obnovovat naše mysli. Máme přemýšlet a hledat, ale nejít s dobou za každou cenu. Ono nás z toho moderního nic nespasí, pokud v tom nebude přítomen Pán Ježíš Kristus a pokud nebudeme věrní Písmu. Máme přemýšlet jak věcem dávat novou formu, ale nikdy nesmíme ztratit ze zřetele Biblický obsah a Kristovo poslání pro nás.

Jáhen Stanislav Mikulík

Chystá se druhý ročník WF United!

Jak mnozí víte, koncem srpna ve Vsetíně proběhl multižánrový křesťanský festival WF United. Přes nesporně zdařilý průběh festivalu, hlavní organizátoři v následujících měsících váhali, zda uspořádat další ročník. Dobře si uvědomili a prožili na vlastní kůži, že taková akce si žádá víc než maximální nasazení. Nakonec se přeci jen rozhodli v pořádání

festivalu pokračovat. Dokonce je již stanoven termín: 2. ročník WF United bude na Vsetíně 23.-25. srpna 2012.

Kromě mnohých kladných ohlasů z řad účastníků, rozhodujícím impulzem pro další pořádání akce byla svědectví těch, kteří na festivalu prožili Boží dotek. Tak jedna dívka, která se zapletla do okultismu a několik let proto nemohla klidně spát, vypověděla, že po návratu z festivalu její problémy se spánkem pominuly. Další hoch, který měl dlouhou dobu konflikty s rodiči, protože trávil přesprávně mnoho času u počítačových her, ke svému údivu zjistil, že konflikty s rodiči již nemá, protože ho po festivalu počítačové hry přestaly lákat. Na 200 mladých účastníků využilo možnosti pohovořit si o duchovních věcech s duchovními poradci, kteří byli na festivalu k dispozici.

Modlete se již teď za zdárný průběh příprav i samotného festivalu, především za Ondřeje Hurtu a Petra Húště, na nichž leží největší břemeno organizace této akce.

Pavel Čmelík

Milí kamarádi, milí bráškové, milé kamarádky, milé sestřičky!

Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří jste se mi věnovali a pomáhali mně.

Pro neinformované jen kratičce: Byla jsem několik měsíců moc nemocná. Když jsem se vrátila domů, ujala se mne především paní Dobromila Čmelíková s manželem Pavlem, a Věrka Rousová i Jarek Kotrla.

Děkuji však především samému Pánu Bohu. Díky, že se mohu cítit dobře, že už jsem se mohla zapojit do různých aktivit.

Kdo ví? Možná budu moci pomáhat druhým, kterým budu lépe rozumět díky své zkušenosti s nemocí, a kteří mne budou potřebovat.

Prosím v modlitbě o požehnání pro mne a pro nás všechny.

Květa Zajíčková

Loutkové divadlo Líza a spol.

Loutkové divadlo zahájilo svou činnost v březnu roku 2010. Slouží zejména v rámci některých bohoslužeb ve Vsetíně i okolí. Součástí loutkového představení jsou scénky z každodenního života dětí, písnička, hra a probírání scének s dětmi prostřednictvím komunikační loutky a moderátora. Sestavili jsme první ucelené představení pro děti s názvem „Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak vy jednejte s nimi“.

Největší akcí divadla *Líza a spol.* v tomto roce bylo představení konané

v rámci Noci kostelů, na které jsme cíleně zvali děti ze vsetínských mateřských škol (zúčastnilo se ho asi 50 dětí). Poslední představení před prázdninami jsme zahráli v Růžďce 26.6.

Vzhledem k rozrůstající se činnosti loutkového divadla jsme si začátkem roku objednali u občanského sdružení "Veselé rukavice" ušití 4 nových loutek. Další dvě loutky nám byly koncem školního roku darovány, za což jsme velmi vděčni.

Chtěla bych poděkovat všem členům naší loutkařské skupiny – Mirce Pončíkové, Miluše Mikulenčákové, Jarku Kotrlovi ml., Miluše Makyčové, Libě Kovářové, Sáře Fojtů, Sylvě Šulákové a dalším spolupracovníkům za jejich nasazení a aktivní účast při zkouškách i vystoupeních. Také bych chtěla poděkovat i Vám všem ostatním, kteří nás podporujete svými modlitbami i finančními dary, ze kterých pořizujeme loutky a další potřebné věci. Děkuji i Pánu za jeho vedení a věřím, že si nás dál bude používat jako svůj nástroj zvěstování evangelia dětem.

Ze zprávy Miriam Kotrlové

Pokračování vzpomínek na setru Marii Volkovou, které m.j. vedla evangelický sirotčinec na Vsetíně. *Tento text podle zápisků sestry Volkové zpracovala Eva Žárská .(Třetí pokračování.)*

Vrátila se na Vsetín, avšak pouze na jeden rok. Fyzicky náročná práce v pekárně, kdy pěšky roznášela v nůši až šest pecnů chleba do obchodů, byla dlouhodobě nad její síly. Musela sebrat všechnu odvahu, aby se vydala až do vzdáleného a neznámého Jiráskova kraje. Básně z té doby prozrazují její mimořádně silnou citovou vazbu na Valašsko a zvláště Vsetín. Snad právě proto dokázala ocenit podmanivou krásu kraje svého nového působiště v půvabném městečku - Novém Městě nad Metují. (pozn. Dobruška z televizního seriálu F.L. Věk). Byla přijata jako pomocnice v domácnosti ve mlýně, který byl současně městskou elektrárnou. S velkou citlivostí zachytila v básni tragický osud mladého mlynářského tovaryše, který zahynul při povodni, když se snažil zabránit poškození mlýnského zařízení. Aniž to zamýšlela, odhalila i domácí zloděje - stárka s hospodyní, kteří ve velkém okrádali starého a osamělého majitele mlýna. Když představitelé města později mlýn odkoupili, musela se Marie rozhlížet po novém místě. Zaznamenala, že jí pomohl jeden člen z vedení města – evangelík, když jí nabídl práci v rodině své sestry v Babí u Náchoda. Její manžel byl skladníkem dělnického konzumu. Protože oba manželé pracovali v obchodě, Marie pečovala o domácnost. Když po skončení

pracovní doby v protější přádelně přišlo současně více zákazníků, musela vypomáhat v obchodě i ona. Po uzavření pak ještě uklidit krám. Často končila až po 21. hodině. Při úklidu občas našla ztracenou pěti, deseti, jednou i stokorunu. Vysloužila si vděčnost a důvěru svých zaměstnavatelů, když nález vždy poctivě odevzdala. Její dialekt místním prozrazoval, že pochází z jiného kraje, a na četné dotazy složila tedy pro jeden mládežnický večírek báseň Odkud jsem, kde popsala Valašsko, jeho chudobu i krásu s velkou láskou.

Po šesti letech velmi toužila vrátit se do rodného města. Dokonce navštívila farářovy Winklerovy, kteří vsetínské působiště vyměnili za Hošťálkovou. Byla mile přijata a na doporučení sestry paní Winklerové získala místo pomocnice v domácnosti Fr. Dobeše autora sedmisvazkového díla Kniha o Stříteži, který pracoval jako prokurista fy. Křížan (pila a obchod s dřevem) ve Val. Meziříčí. Zde se cítila mimořádně dobře, takřka jako člen rodiny. Vyhovovalo jí laskavé a kultivované prostředí sběratele umění i přiměřená pracovní zátěž. V létě přijížděli různí umělci, především malíři, a ona, hlídajíc děti, mohla je přímo pozorovat při práci.

Z poklidu a pohody ji v únoru 1937 vytrhla návštěva ovdovělé seniorové Winklerové, která Marii i Dobešovy požádala o uvolnění ze služby. Ze vsetínského sirotčince MJH odešla hospodyně slečna Vašínová, za níž nemohli nalézt odpovídající náhradu. Pro Marii nastalo obtížné rozhodování spojené s těžkým duchovním zápasem, neboť vůbec neuvažovala, že by opustila tak dobré místo. "...jenže můj vnitřní hlas mi nedal pokoje a stále mi znělo. Do sirotčince m u s í š, tam je tvoje místo. Bylas též sirotek a k té službě tě zve Pán nebe i země, ten, který všechno dobře řídí. Ty musíš uposlechnout jeho hlas a jít. V sobotu jsem vzala na pomoc Písmo svaté, a co mi na první otevření vyjde, to musím uposlechnout. Nu a vyšel mi Mk. 8,34: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, vezmi kříž svůj a následuj mne. Namátkou ještě jednou otevru na potvrzení a vyšlo to už docela jasně. To promluvil Bůh přímo a srozumitelně, když v ev. Janově 14,18 zní: Neopustím vás sirotků a přijdu k vám. Na tento pokyn jsem šla za paní Dobešovou a vše jí řekla. Tu ona vidouc, že opravdu není vyhnutí, vzala mne kol krku a s pláčem se se mnou loučila. Ve vedlejším pokoji to slyšel i pan Dobeš, přišel za námi a řekl: Neplač, Anči, Mařka je statečná, ona ví, že se tam nebude mít tak dobře jako u nás, a přece jde. Tu se obrátil ke mně: Mařko, jděte za hlasem Božím. On Vám pomáhej a k té těžké práci dávej sílu...Ze mne v tu chvíli spadla všechna tíseň a umiňovala jsem si, že nesmím zklamat, a od

1.března 1937 jsem nastoupila jako hospodyně i hospodář (nebyla dětem jen hospodyní!) do sirotčince MJH. Za 14 dnů se mi zdálo, že do sirotčince patřím už odjakživa a že jsem tu už dávno měla být."

Okénko do naší církve (neboli: co možná nevíte)

Nejvyšším správním orgánem církve je synod, který se skládá z cca 100 volených zástupců (jsou voleni na 4 roky), polovina je z duchovních a polovina z laiků, a schází se jednou ročně od čtvrtka do neděle.

Nejvyšším správním orgánem církve je šestičlenná synodní rada, volená na 6 let synodem. Provádí usnesení synodu, dohlíží na dodržování vnitřních řádů a na chod ústřední církevní kanceláře. Také pověřuje ke kazatelské a diakonské službě. Více se dozvíte z Evangelického kalendáře, který je za 80 Kč k dostání ve sboru.

Reprezentantem církve navenek jsou synodní senior/ka a synodní kurátor/ka (jediní uvolnění členové synodní rady).

Okénko k "sousedům"

Minule jsme nahlédli k těm nejbližším sousedům, do Dolního sboru a k adventistům O trochu dál, ale také nedaleko, tedy na Podsedkách, sídlí *Křesťanský sbor Vsetín* (KS).

Křesťanské sbory (neplést s Darbysty, i když kořeny byly podobné), jsou evangelikální církví, která navazuje na probuzenecké hnutí z 18. a 19. století v Anglii. Za základ víry mají Bibli a její věrný výklad. Mezi význačné znaky patří důraz na lámání chleba (každou neděli), biblické vyučování, evangelizace a osobní vztah s Bohem. Je pro ně důležité, aby domácími místního sboru byli znovuzrození křesťané. KS nemají formální členství ani oddělené kazatele, jen 3-4 "starší sboru".

Okénko do Diakonie

Vedoucí pracovníci Diakonie v letošním roce intenzivně připravovali přestavbu Domova pro seniory na Ohradě s využitím prostředků ze Švýcarských fondů. Znamenalo to ne jen nechat zpracovat několikastupňovou dokumentaci (vč.anglického překladu) a absolvovat řadu složitých jednání se třemi ministerstvy, ale také získat ve Švýcarsku partnera, navštívit jej a obhájit před ním svůj projekt. O tom, zda se bude v roce 2013 opravdu stavět (tedy modernizovat a rozšiřovat kapacitu domova), se má rozhodnout do konce února.

Co m.j. najdete na sborovém webu:

- Základní informace o sboru a jeho aktivitách vč.kalandáře akcí
- Biblické slovo na den
- Kázání a některé ohlasy
- Příběhy (na př.: "Jak jsme stěhovali bezdomovce")
- Recenze knih, fotogalerie a další

Špehýrkou do sborové (nejen)kuchyně:

Po nedělním shromáždění se ve sborové kuchyňce vaří za "lidovou cenu"

alžírská káva. Jeden člen naší redakční rady byl nedávno na poradě ve středisku Diakonie. A místo obyčejné kávy tam nabízeli kávu se šlehačkou a vaječným koňakem. - Inspirací prý byla káva, kterou viděli v našem sboru při Dnu Diakonie.

Snad to nebylo jediné, co si do své práce ze sborového Dne Diakonie odnesli....

Humor za kostelem

Ptá se ve vlaku farář spolucestujícího:

"Jste věřící?"

"Ne, jsem ateista!"

"Opravdu?"

"Jako že je Bůh nade mnou!"

Adam s Evou bloumají po ráji.

Tu Eva vzdychne:

"Adame, máš mě rád?"

Adam zabručí:

"A koho jiného bych měl mít rád?"

Toto číslo sborového listu přikládáme ke sborovým vánočním dopisům. Některým členům sborový list pravidelně (co 2 měsíce) rozesíláme. Pokud o něj máte zájem a nemáte možnost si jej při bohoslužbách odebrat, rádi jej budeme zasílat i Vám.

Příspěvky předávajíte osobně členům redakční rady (Pavel Čmelík, Stanislav Mikulík, Jan David) nebo mailem na adresu: jendadavid@seznam.cz.

Tisk: Exodus. Neprodejné